

Bora
emberöltő pillanat

Zalán Tibornak

nem láthatják a zuhanást.
talán nem is zuhanok.
csak megnyílok lábuk előtt.
emberszakadék.
az öntudatlanság szakítja ki a földből.
körém hajolnak hárman.
most szabadultam egy letöltött életfogytiglanból.
fegyenchajam ellenáll a simogatásnak.
szólíthatatlan rángok.
a zsigerekig felejték.
magam alá eresztek mindent.
a mentők valaki másért jönnek.
a nevem senki sem kérdi.
mindenki illetéktelen.
nem ebben a városban vagyok hajléktalan.
bevisznek a zárt osztályra.
a föld alá érő ablakon át látom,
ahogy a háromból kettő
fertőtlenítőt nyom kezére.
egy nem mossa le magáról az istent.
kész mindhárom keresztem.